

Kasse. Dette vilde man slippe for ved at stemme Paragrafen ud. Af en lignende Grund som den, jeg nu her berørte, kan jeg ikke stemme for det principale Endringsforslag til § 5, fordi man ogsaa der vil komme til en overmaade besværlig kommunal Regnskabsførelse; jeg ser derimod ikke, at der af den Grund vil kunne være Noget til Hindrer for at stemme for det subsidiaire Endringsforslag, idet Bestemmelsen efter dette bliver taget allerede ved selve Røgningen, saaledes at der i det Mindste saa vidt jeg forslaaer Endringsforslaget — ikke vil blive paalignet dem, der ere Sognebaandsløjere eller Medlemmer af en Valgmenighed eller ikke ere Medlemmer af Folkekirken, noget af det Bøh, som der her bliver Tale om. For Dørigt maa jeg sige, at jeg ikke har nogen Betænkelse ved at lade § 5 blive staaende, som den staa; thi søles der virkelig nogen Trang i en Menighed til at faae Kirken opvarmet, skulde der være en overordentlig slet Mand i Menigheden, dersom ikke Menighedsmedlemmerne, som søle denne Trang, skulde være villige til hver for sig at give det ringe Bidrag, som behøves, for at Kirken kan opvarmes i de enkelte Dage, da der holdes Sidsstjerner. Jeg for mit Vedkommende vilde saaledes ikke have nogen Betænkelse ved at lade Paragrafen blive staaende; som den er; men jeg kan dog stemme for det subsidiaire Forslag, dersom man skulde finde, at det var nødvendigt at tage en saadan Forsigtighedsforholdsregel som den deri indeholdte. Jeg tror, at hvis der virkelig skulde være en Menighed, i hvilken man var saa paaholden med sine Smaasillinger i et saadant Niemed, saa vilde det ikke gjøre Meget fra eller til, om Kirken blev opvarmet eller ikke; jeg tror ikke, at den vilde blive stærkere besøgt af den Grund.

Ordføreren: Efter hvad der blev udtalt af den ærede Rigsdagsmand for Præstø Amts 2den Valgkreds (D. Christensen) vil det ses, at der ikke er nogen principiel Forskjel imellem hans principale Forslag under Nr. 1 og det subsidiaire Forslag under Nr. 2, der, som jeg før bemærkede, er det der til anden Behandling blev stillet af mig i Forening med det ærede Medlem. Jeg har ved dengang at affatte det Endringsforslag, der nu fremtræder hos ham som det subsidiaire ganske vist ikke ladet det være uden al Betydning, at Ufatteligheden i Paragrafen i det Hele som til at fremtræde i en noget heldig Lovform, Noget, som jeg tror, at vi dog i det Hele skulde lægge Vægt paa. Med Hensyn til Indholdet af hans principale Endringsforslag har jeg, idet vi Begge have betraadt den Vej, at Frivillighedsveien skal prøves; men saa i alt Fald andre Udveie skaffes; vel standset et Dieblift ved Bestemmelsen om, at der, efter at Bidragene være bestemte, skulde kunne finde en Tilbagebetaling Sted til Sognebaandsløjeren osv.; men jeg tror ikke, at der i den gjældende Lovgivning er Noget til Hindrer for en saa-

dan Fremgangsmaade, og jeg veed ogsaa, at det er Noget, som i Virkeligheden benyttes i flere Tilfælde. Derimod har jeg haft væsentligere Betænkelse ved det ærede Medlems Forslag om, at naar der i Sognet var flere Kirker, skulde det overlades til By- eller Sogneraadet, naar samtlige Medlemmer vare enige; da at ligne Udgiften paa samtlige Menigheder i Stedet for at lade den ramme den Menighed, til hvis Fordel Kirkegaarden blev tølslagt eller Kirken opvarmet. Da det Samme vil opnaas, kan jeg ikke tro Andet, end at det dog vil være heldigt, al vælge det subsidiaire Endringsforslag, hvis man forresten vil gaa ind paa en Forandring i Loven, som den foreligget. Jeg skal tillade mig med et Par Ord at vende mig til Endringsforslaget under Nr. 4; det er det, der omhandler Vægt og Arbeide. Først skal jeg bemærke, at det ikke er vigtigt at lade denne Bestemmelse være sin Plads efter § 6; saa at Fritagelsen kommer til at omfatte ikke alene, hvad der staaer i Forbindelse med Affvining, men ogsaa Kirkenes Opvarming, Endringelsen af Kattelovne og andre Foranstaltninger i den Anledning. Den ærede Ordfører for det Hørtal, der har stillet Endringsforslaget under Nr. 4, anførte, at Spørgsmaalet om Vægt og Arbeide vilde give Anledning til store Tvivl. Der var i det oprindelige Lovforslag bemærkede ham, sagde, at Vægt og Arbeide kunde fordres ved Affviningensarbejderne, som ved Hovedreparationer, og hvis man nu ikke fulgte dette Hørtals Forslag, vilde man affuut komme ind i de samme Tvivl, som det tilspøiede ham, jo var en bekendt Sag, at Spørgsmaalet om, hvad der maatte hævregnes til Hovedreparationer, og hvad ikke havde været underkastet. Jeg tror imidlertid, at den ærede Ordfører, idet han saaledes appellerey til det oprindelige Lovforslag, ganske overser, at dette jo slet ikke talte om Andet end Vægt og Arbeide ved Affvining, og derom sagde, at det skulde præsteres som ved en Hovedreparation. Der bliver derimod Ting en ganske anden; her bliver det bragt ind under det almindelige Spørgsmaal, om ikke Kirketiendeievere er berettiget til Vægt og Arbeide ved Kattelovnes Anbringelse, ved Opførelsen af Skorstene osv. Der kan slet ikke opstaa nye Tvivl. Man kunde gaa den Vej, — men det vilde rigtignok være en Vej, der var endnu noget betænkligere end denne; — at man sagde, at alle de gjældende Lovbestemmelser om Tiendeieerens Ret til Vægt og Arbeide ved Reparationer for Fremtiden skulde falde bort, Paa den Maade kunde man forebygge al Tvivl; men de Tvivl, som kunne opstaa ved fremdeles at lade Tiendeieerne have den Udgang, som Lovgivningen hjemler dem til Vægt og Arbeide ved Reparationer af Kirken, vilde ikke komme til at fremtræde anderledes; end de allerede gjøre ifølge den bestaaende Lovgivning, ved Bestemmelse i det oprindelige Lovforslag; idet den kun gjaldt med Hensyn til Affviningensarbejder;